

INFORMACE
KRÁLOVÉHRADECKÉ
DIECÉZE

ročník XXIII / 2013

25 Kč

IKD

6

Jizva nebolí, ale když se změní počasí, tak ji cítíte

Rozhovor o česko-německých vztazích s Antonem Ottem

Konstituce Gaudium et spes

Charita otevírá Integrační centrum pro cizince

Karmelitánská knihkupectví

Knihkupectví U Sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín,
tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz
a Knihkupectví U Katedrály, Velké nám. 36,
Hradec Králové, tel.: 495 063 173, hradeck@kna.cz

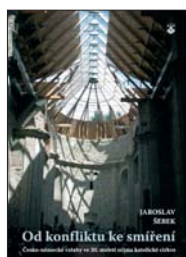
Anselm Grün, Jochen Zeitz **Bůh a peníze** Dialog mnicha s manažerem

Benediktinský mnich a špičkový manažer diskutují o tématech dnešního světa, která se týkají nás všech: úspěch a odpovědnost, ekonomika a blahobyt, kultura a hodnoty – zkrátka Bůh, peníze a svědomí. Brož. s klopami, 208 s., 249 Kč

Benjamin Boisson **V krvi je život** Neobyčejná cesta ke kněžství

Kniha je svědectvím o neobvyklé cestě autora od zázračného uzdravení z leukémie až k povolání ke kněžství. Čtenář si získá svou přímočarostí, zemitostí i smyslem pro humor. Brož. s klopami, 120 s., 169 Kč

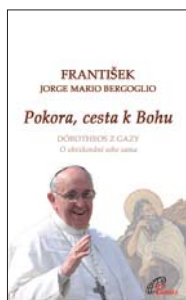

Jaroslav Šebek **Od konfliktu ke smíření** Česko-německé vztahy ve 20. století očima katolické církve

Kniha odkrývá méně známá fakta a události, jež vedly k tragickému rozchodu Čechů a Němců, ale rovněž následné kroky ke smíření a úsilí o uzdravení způsobených ran. Brož., 176 s., 219 Kč

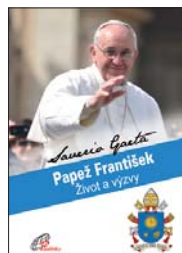
Nakladatelství Paulínky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1,
tel. 224 818 757, on-line knihkupectví:
www.paulinky.cz, knihkupectvi@paulinky.cz,
objednavky@paulinky.cz

František – J. M. Bergoglio **Pokora, cesta k Bohu**

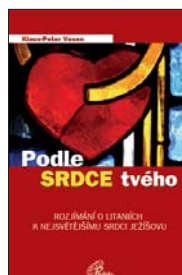
Nový papež zde vytyčuje pozoruhodnou cestu ke zlepšení vzájemných mezilidských vztahů, po němž touží celá společnost. Odkazuje nás k duchovnímu dědictví poustních otců, kterým je umění hluboké pokory. Brož., 64 s., 89 Kč

Saverio Gaeta **Papež František. Život a výzvy**

Kdo je papež František? Autor představuje nejen životní cestu papeže Františka, ale i výzvy, které před něj staví jeho nový úřad. Nevyhýbá se ani citlivým tématům katolické církve dneška.

Váz., 128 s., 185 Kč

Klaus-Peter Vosen **Podle srdce tvého** Rozjímání o litaniích k nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu

Autor nabízí svěží impulsy k rozjímání o jednotlivých invokacích litanií k nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Mohou posloužit jako podněty k osobní modlitbě

nebo jako témata ke sdílení ve společenství.

Brož., 144 s., 175 Kč

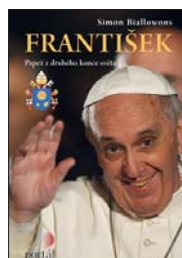
Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8,
www.portal.cz,
www.facebook.com/nakladatelstvi.portal

Benedikt XVI. **Můj duchovní testament**

Tato knížka, malé poděkování za pontifikát Benedikta XVI., může posloužit k načrtnutí vnitřní linie jeho díla. Ústředním motivem je téma víry. Nad textem jeho testamentu si uvědomujeme, nakolik je každý člověk v křesťanském životě vlastně na začátku a jak moc má zapotřebí stále znovu se učit tomu, na co pozapomněl, nebo znovu vdechnout život tomu, co bylo zhašeno nebo vyhaslo, či dokonce znovu získat to, co bylo opuštěno nebo odloženo. Brož., 112 s., 199 Kč

Simon Biallowons **František** **Papež z druhého konce světa**

Odstoupení Svatého otce Benedikta XVI. bylo na konci února 2013 přišlo poprvé po sedmi stech letech. Nástupcem Benedikta XVI. se stal kardinál Jorge Mario Bergoglio jako první Jihoameričan na Petrově stolci, první jezuita v roli Svatého otce a první papež, který přijal jméno nejoblíbenějšího světce církve svatého Františka z Assisi. Tato kniha usiluje o první portrét buenosaireského arcibiskupa, apoštola chudých a přítele lidí na okraji. 176 s. (168 s. + 8 s. příloha), 235 Kč

Nejsvětější Srdce Ježíšovo

Měsíc červen, na jehož začátku se vám dostává do rukou toto číslo diecézního časopisu, je v církevní tradici zaměřen na připomínku Boží lásky v Ježíšově božském a zároveň lidském Srdci. Tato úcta vyvolává v naší době nemálo otázek typu: „Má smysl uctívat tak nepatrnou část Ježíšovy osoby, nebo spíše Ježíše samotného? Proč jsou některé kostely zasvěcené „jenom“ Srdci našeho Pána, proč nejsou zasvěcené přímo Ježíši Vykupiteli? Co nám úcta k Srdci Ježíšovu může nabídnout víc, než kdybychom uctívali Pána Ježíše přímo?“

V biblické mluvě je srdce symbolem vnitřního středu lidské bytosti, symbolem lásky. A právě láska Boží přivedla v Ježíši Kristu všechny lidi k záchraně – vykoupení. „Pohled na Srdce, které lidi tolik milovalo...“, tak vyzývá Spasitel ve svém zjevení francouzskou řeholnici sv. Markétu Marii Alacoque (1674). K rozšíření úcty k Srdci Ježíšovu došlo po roce 1856, kdy byl svátek Nejsvětějšího Srdce Ježíšova zaveden jako závazný pro celou církev. Úcta k Srdci Ježíšovu nalezla brzy hojnou odezvu v lidové zbožnosti a asi těžko bychom na sklonku 19. století hledali kostel, kde by nebyl oltář nebo socha Srdce Ježíšova (nebo jak se tehdy říkalo Božského Srdce Páně).

A co je vlastně v měsíci červnu předmětem naší úcty? Je to skutečně část Ježíšovy osoby, jeho těla – srdeční sval, na který Ježíš ukazuje svoji rukou na různých vyobrazeních či sochách. Ale neuctíváme jeho srdce proto, že je to jeden z orgánů lidského těla, byť velmi důležitý. Důvodem naší úcty k této jednotlivé části Ježíšova těla je její spojení s božstvím vtělené druhé Božské Osoby. Předmětem naší úcty je tedy Srdce milujícího Bohočlověka Ježíše Krista.

Zbývá ještě alespoň stručná odpověď na otázku: Co nám úcta k Srdci Ježíšovu může říci více, než kdybychom uctívali Pána Ježíše přímo? Účelem této úcty je vyjádření vděčnosti za vtělení a vykoupení. Bůh vzal na sebe v Ježíši Kristu přirozenost člověka, tělo, jaké máme my. Jeho Srdce tlouklo láskou k nám a ke všem lidem už od Betléma, tlouklo radostí, dojetím i úzkostí. Nakonec bylo toto Srdce probodnuto kopím pohanského vojáka. A právě v tu chvíli bylo zpečetěno naše vykoupení.

V neposlední řadě je důvodem úcty k Ježíšovu Srdci výzva jeho samotného: „...učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem... (Mt 11,29)“. Proto se modlíme: „Přetvoř naše srdce podle Srdce svého...“

Požehnané dny měsíce června prožívané ve škole Ježíšova Srdce vám všem, milí čtenáři, přeje od kostela Božského Srdce Páně v našem diecézním městě jeho farář,

Zdeněk Novák

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové; Redakce IKD, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 422, e-mail: ikd@bihk.cz, Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, ThLic. Ing. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová. **Sazba a tisk:** Garamon, s. r. o., Hradec Králové, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 25 Kč. Roční předplatné: 275 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 10. 6. 2013. Vychází s církevním schválením. **Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů.** Autor fotografie na titulní straně: Luděk Bárta, Kříž na místě nálezu hromadného hrobu z doby „divokého odsunu“ po válce v Dobroníně na Jihlavsku.

Obsah

Rozhovor:

Jizva nebolí, ale když se změní počasí, tak ji cítíte 4

Druhý vatikánský koncil

Gaudium et spes 8

Znamení zbožnosti

Korporál 10

Krátké zprávy z diecéze

12

Z biskupství

15

Pozvánky na akce

16

Charitní listy

19

Jizva nebolí, ale když se změní počasí, tak ji cítíte

S Antonem Ottem o česko-německých vztazích

Mons. Anton M. Otte je římskokatolický kněz, dlouholetý vedoucí české kanceláře svazu Ackermann-Gemeinde a od roku 2011 probošt Královské kolegiální kapituly sv. Petra a Pavla na Vyšehradě. Narodil se ve Vidnavě na Jesenicku, v šedesátých letech odešel do Německa a po sametové revoluci se vrátil do Čech. V roce 1996 byl vyznamenán Řádem TGM a v roce 1998 obdržel v Německu Velký spolkový kříž za zásluhy v procesu česko-německého smíření. Rozhovor jsme začali natáčet po jeho návštěvě mezi studenty Biskupského gymnázia v Hradci Králové a dokončili ho s přestávkou několika dní v pražské kanceláři Ackermann-Gemeinde v Emauzích. Jak vidí naše sousedské vztahy? Už jsme se vyrovnali s bolestnou kapitolou našich dějin?

Považujete se za Čecha nebo Němce?

Nikdy jsem nezastíral, že se považuji za Němce. Maminka pečlivě dbala o to, abychom uměli německy číst a psát. Naším tetám do Německa jsme museli k svátkům psát německá blahopřání, nicméně musím zdůraznit jedno ALE. Vyrostl jsem a mohu žít v této zemi, kterou považuji za svůj domov. V tom často opomíjeném smyslu zemského vlastenectví se považuji za Čecha. Často se mě ptají, komu fandím, když se hraje nějaké sportovní utkání. Říkám, že nemám problém fandit Čechům i Němcům. Ten nastává, až když hrajeme vzájemný zápas (*smích*).

V jakém postavení se vaše rodina po válce nacházela?

Těžko přesně odpovědět. Závažnost událostí si uvědomovali především rodiče, možná moji starší sourozenci, ale rozhodně ne my děti. Tragické prvky se nám mísily se vzrušujícím dobrodružstvím. Už v posledních měsících války, když byl třeba vyhlášen alarm, a my jsme utíkali schovat se do lesa, jsme vnímali spíš to vzrušení, že se něco děje, než možné nebezpečí. Z událostí po květnu si pamatují pouze jednotlivosti. Třeba když jednou jsme byli s maminkou v kostele a do ticha během pozdvihování pronikal křik drogisty z protějšího krámků, kterého si zrovna vzali „do parády“ gardisté. Nutno ovšem poznamenat, že byl členem NSDAP a dalších nacistických organizací. Tu a tam přicházely zprávy, že se nějaká rodina otráвила, nebo že střelmistr z místního lomu navázal sebe a rodinu na rozbušky a nechal je vybuchnout.

Pocíval jste nějakou formu diskriminace?

Osobně jsem se s agresí, a to ani slovní typu nadávek německá svině, nesetkal. Především jsem byl nešťastný z toho, že jsem nemohl navštěvovat školu. Během zápisu mě sice přijali, ale když jsem v září přišel do školy, tak mi bylo řečeno, abych se vrátil domů. To se opakovalo každé pololetí i začátek školního roku až do čtyřicátého osmého, kdy jsem šel rovnou do třetí třídy. I jako dítě vnímáte to sociální vyloučení, přestože přesně nechápete, proč všichni vaši kamarádi do školy mohou a vy ne.

Také si vybavuji, že nebylo záhodno zpívat německy na veřejnosti. Pokud jsme si chtěli zazpívat, museli jsme zavřít okna. Týkalo se to také zpěvu během bohoslužeb. Maminka to dost těžko nesla, a když se o Vánocích roku čtyřicet šest dozvěděla, že v nedaleké obci Kobylá působí kněz, který dovoluje zpívat německy, začali jsme jezdit tam. První návštěva mi utkvěla v paměti, mši svatou odsloužil latinsky, po ní přečetl německy evangelium a zanotoval první verše *Stille nacht, heilige nacht*. Zaplněný kostel okamžitě nabral notu a rozezpíval se. V tom okamžiku pan farář zašel do sakristie, trochu mě přišlo, že se od toho tímto způsobem naoko distancoval, aby mu nikdo nemohl nic vytknout.

Nakonec jste nebyli z Vidnavy odsunuti. Proč?

V roce 1947 už západní spojenci zarazili přijímání nových transportů vysídlelců. Ten, jímž jsme měli odcestovat, tedy už nevyrazil. Jinou skupinou Němců, která mohla vedle sociálních demokratů, komunistů a dalších odbojářů v Československu zůstat, tvořili ti, jež stát označil

● Čí je to krajina? Řada drobných památek dokládá pestrou minulost českých zemí. Kříž v polích u Šonova na Broumovsku, foto: Luděk Bárta

jako nepostradatelné pro chod své ekonomiky. Popravdě řečeno, rozhodnutí úřadů byla v této kategorii často kontroverzní, někteří prokazatelní kolaboranti s nacismem zůstali a naopak nevinní lidé museli odejít. Tím, že jsme mohli zůstat, tak jsme se ze začátku měli výrazně lépe. Ve válkou zničeném Německu byla situace pro uprchlíky o dost horší. My jsme ani v náznaku nepoznali hlad, alespoň brambory a chleba jsme měli vždycky.

Jací byli noví obyvatelé?

Nemohu paušalizovat. Už koncem pětáctýřicátého přicházeli na německé usedlosti tzv. národní správci, což se stalo i u nás. Měli jsme na předměstí Vidnavy domeček, najednou se objevil jeden člověk a řekl nám, ať mu uvolníme jeden pokoj v patře. Později za ním přišla jeho manželka, takže zabrali celý dům a my jsme se museli vystěhovat do centra města, kde jsme dostali po vystěhovaných Němcích byt. Neobsazené domy pozvolna chátraly, často je někteří využívali jako levný zdroj paliva. Rozebrat střechu či dveře bylo zkrátka jednodušší než chodit do lesa.

Zachovaly se některé původní zvyklosti?

V roce 1954 se i náš pan farář odvážil jednou za měsíc sloužit tzv. německou mši. Dělo se tak mimo běžnou nedělní bohoslužbu, většinou odpoledne či večer. Tradice

vydržela až do sametové revoluce. Zasloužil se o to také pan farář Novák. Za války byl vězněn v koncentračním táboře a v některých případech brali komunisté na tyto kněze větší ohled. Za německé mše byl několikrát popotahován, ale nakonec mu to vždy prošlo. Před církevním tajemníkem rezolutně prohlásil, že nechce být posledním knězem, který ve Vidnavě ruší německou bohoslužbu. Jinak takové ty lidové veselice jako masopust či dožínky si pamatují pouze v českém podání.

Jakým způsobem se vám povedlo Československo opustit?

Z naší širší rodiny jsme zůstali ve Vidnavě sami. Se změnou politické situace jsme začali o vystěhování sami usilovat. Existoval k tomu tzv. program na slučování rodin. Museli jste si podat žádost na ministerstvo vnitra a uhradit si veškeré náklady spojené se stěhováním. Hlavní podmínkou ale bylo, že jste museli od zaměstnavatele obdržet potvrzení, že jste pro něj postradatelní a to vždy některý z mých sourozenců nedostal, takže jsme to načas vzdali. Po maturitě na jesenickém gymnáziu jsem obdržel posudek, že nemohu být doporučen k vysokoškolskému studiu jakéhokoliv směru a nastoupil jsem do textilky v Krnově jako míchač barev. Jako mladému mě to moc nevadilo. Práce byla od šesti do dvou, pak mi zbývalo krásné dlouhé odpoledne. Hrával jsem divadlo,

v dechovce, s partou jsme organizovali poutě na Cvilín. Maminka se ale tenkrát obrátila na prezidentskou kancelář a kupodivu jí přišla odpověď, že nám bude vystěhování povoleno, pokud si podáme ještě jednu žádost. Hned v květnu 1960 jsme se stěhovali.

Těšili jste se?

Ano i ne, dokonce jsem cítil trochu strach. Komunistická propaganda vysílala zprávy o hrozných nezaměstnanosti v západním Německu, takže jsme se báli, že tam neseženeme práci. Pak nás taky trápilo, jak budeme s tou první vlnou vysídlců komunikovat. Za patnáct let jsme získali české kamarády, měli jsme české učitele i vzdělání. Jednoduše jsme nebyli schopni přidat se ke kolektivnímu odsudku Čechů za poválečné vyhnání. Naštěstí se obě obavy ukázaly jako zbytečné.

Co bylo dál?

V prvních měsících jsme byli umístěni do sběrného tábora v Bavorsku, kam v rámci nové vlny vystěhovávání přicházeli všichni utečenci z východní Evropy. Na podzim toho samého roku dostali rodiče byt v Bamberku. Já jsem z tábora odešel dříve, to už jsem byl rozhodnut jít studovat teologii, a protože Německo neuznávalo cizí maturitu a musel jsem složit doplňovací zkoušku. Jeden z přípravných kurzů se konal v Königsteinu, kde zároveň sídlil kněžský seminář pro teology, kteří se vraceli z fronty a případně přicházeli z východních zemí. Byl napojen na jezuitskou vysokou školu Sankt Georgen ve Frankfurtu. Na kněze jsem byl vysvěcen v roce 1967 a zůstal jsem působit v bamberské diecézi.

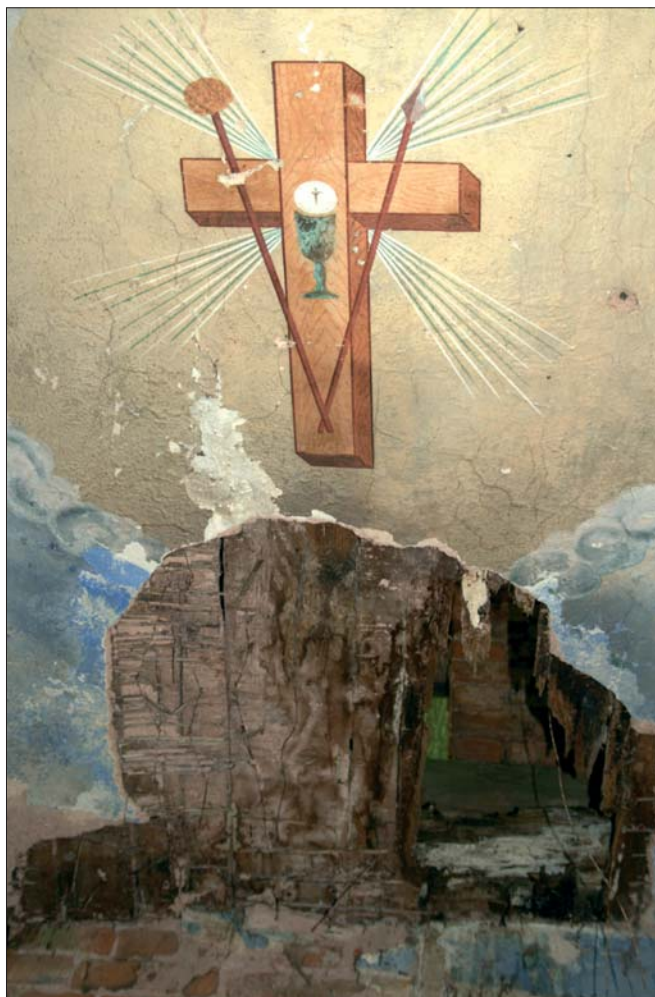
Čekala mě klasická kněžská dráha přes kaplana a učitele náboženství v Ebermannstadtu, k duchovnímu v nemocnici a později ve věznici.

Kdy jste se poprvé setkal s organizací Ackermann-Gemeinde?

Právě hned v Königsteinu. Přicházeli sem samozřejmě lidé, kteří v sobě měli kus českého vlastenectví a zajímali se o situaci ve staré vlasti. Dokonce jsem pro ně vedl kurzy češtiny. Později v šedesátých letech jsem se přes Ackermann-Gemeinde dostal blíže k českému exilu. Vzpomínám si, jak mě pater Alexander Heidler, duchovní českých exulantů, vždycky napomínal, abych si každý den četl česky nahlas, jinak češtinu zapomenu. Mimochodem jsem poznal, že když totiž čtete nahlas, máte z textu daleko víc a můžete jazyk lépe vnímat.

Proč byla Ackermann-Gemeinde založena?

Její název odkazuje na středověké dílo Oráč z Čech. Jedná se o klasický dialog, v němž oráč vyčítá smrti, že mu vzala milovanou manželku. Společně pak rozvíjí diskuzi

● Z výzdoby stropu kaple již mnoho nezbyvá..., foto: Luděk Bárta

o smyslu utrpení. Nakonec do ní vstupuje Bůh a potvrzuje oběma, že se sice výtečně přeli, ale zapomněli na Něho jako strůjce lidských osudů. Oráč nakonec jej nakonec přijímá z rukou Božích, aniž by mu stačil porozumět, což se nám někdy v životě prostě stane. S tímto symbolickým obrazem se v poválečné situaci dalo velmi dobře pracovat. Podle umírněných odhadů přišlo do Německa 13 milionů vysídlců, což byla pro totálně zničený stát neskutečná zátěž. Sdružení jim pomáhalo zorientovat se v získávání pomoci, ve shánění bydlení. Na celostátní úrovni prosazovalo zařazení pomoci do zemských rozpočtů a další právní agendu ve prospěch vysídlených. Jinou rovinou jeho působení bylo zodpovědět otázku „Proč?“. Právě úsilí mnoha kněží vděčíme za to, že se v táborech neuchytily extrémní myšlenkové proudy a nedošlo v nich k radikalizaci obyvatel podobně jako dnes známe z Palestiny. V promluvách a v kázáních sdružení pravidelně zaznívaly myšlenky o tom, že se vysídlcům sice stalo bezpráví, ale jestli chtějí dosáhnout smíření, musí i odpustit. Ocituji modlitbu z ustavující schůze sdružení: „*Nejsvětější, silný Bože! Veliký utrpením jsi nás postihl za naše hříchy. Ale vše, co jsi nám učinil, ó Pane, učinil jsi po spravedlivém soudu. Nám nepřisluší ptát se na hříchy jiných, musíme se vyznat z vlastní viny. (...) Myšlenky na pomstu a odplatu nechť nezískají*

moc v našich srdcích. Tobě chceme svěřit naši věc, neboť Ty jsi pánem nad národy a všechny povoláváš před svůj soud.“

Postupem času se program sdružení asi měnil.

Ano, samozřejmě. Heslo „Už nikdy válka!“ mělo v té době velkou váhu. Když se přemýšlelo, jak toho stavu dosáhnout, vyvstala myšlenka, že mírové narovnání vztahů je možné pouze v nějakém větším rámci, a to jsme u kořenů evropské integrace. Zpočátku mezi vysídlenci existovala očekávání, že by mohlo dojít k návratu do původních zemí. Za čas se však ukázalo, že se jejich integrace do německé společnosti daří, a že mezi nimi samotnými nebude poptávka po nějakém návratu. Akcenty sdružení se pozvolna přesunuly k budování dobrého sousedství, což vlastně trvá dodnes.

Co to znamená konkrétně?

Pořádáme řadu vzdělávacích a společenských akcí. V nich se soustřeďujeme na poznávání společné historie a rozvíjení našich vztahů. Znamé byly Mariánskolázeňské rozhovory, což bylo setkání mezi českými a německými křesťany. Z české strany konferenci zaštitila Česká křesťanská akademie a z německé právě Ackermann-Gemeinde. Druhou významnou konferencí, která se koná dodnes, jsou Jihlavské (nyní Brněnské) rozhovory, které jsou namířené spíše celospolečensky. V devadesátých letech se zde o našich vzájemných vztazích hodně diskutovalo a řekl bych, že ten ohromný kus práce je konkrétně vidět i na Česko-německé deklaraci.

Tuzemskou pobočku jste otevřeli hned zkraje devadesátých let. Jak vaše aktivity lidé přijímali?

Měl jsem o něco jednodušší situaci v tom, že jsem byl obklopen lidmi, kterým záleželo na smíření mezi našimi národy, a snažili se proniknout k podstatě problému. Vždy jsem jasně deklaroval, že lituji a odsuzuji, co generace mých rodičů způsobily Čechům a že se za to velmi stydím. Takže i moji odpůrci mě vnímali jako toho „dobrého sudetského Němce“. Nejdřív mi to strašně vadilo, protože co to vlastně má znamenat? Že ostatní jsou zlí? Ale pak jsem si řekl, no dobře, tak aspoň jeden sudetský Němec bude pro ně dobřej.

Nedávná kampaň k prezidentským volbám nicméně ukázala, že protiněmecké předsudky jsou v české společnosti stále přítomné. Co proti nim dělat?

Všechno potřebuje svůj čas. Česko-německá deklarace by v jednadevadesátém roce nebyla možná, stejně jako by nebyla možná nedávná návštěva premiéra Nečase v Bavorsku. Samozřejmě že jsem někdy netrpělivý a chtěl bych, aby naše vztahy byly dál. Lidé na německé straně byli třeba strašně zklamaní, jak zareagovala česká

společnost na německé téma v kampani k prezidentským volbám. Já to tak vůbec nevidím. Právě volební boj ukázal na zřetelný názorový posun. Zatímco v devadesátých letech byla otázka odsunu dialogem mezi Němci a Čechy, teď už to byl česko-český dialog mezi příznivci Karla Schwarzenberga a Miloše Zemana. Říká se, že takhle velká traumata potřebuje na vstřebání tři až čtyři generace. Dá se to přirovnat k jizvě. Jizva nebolí, ale když se změní počasí, tak ji cítíte.

Krajina bývalých Sudet jakoby si stále nesla určité stigma. Jednoduše vypadá jinak než české vnitrozemí. Jaký máte vztah k rodnému Vidnavsku?

Znáte Paprsek? To je chata, která byla postavena za první republiky německým horským spolkem ze Starého Města mezi masivem Kralického Sněžníku a Rychlebskými horami. Její současný majitelé manželé Mikovi přišli na to, na pláni vedle chaty vlastně schází kaplička a by bylo dobré ji postavit. Pustili se do toho se svými kamarády, což je parta bývalých studentů z Olomouce, dnes jsou to různí učitelé, doktoři, výtvarníci a podobně. Pomáhal jsem radou, jak zařídit potřebná povolení a nakonec jim kapli k počtu svatého Kryštofa vysvětil. Po slavnosti jsme se bavili o devastaci zdejší krajiny a shodli jsme se na tom, že se něco mění. V poslední době se tady restaurují kříže, dávají do pořádku horské chaty, v zapadlých vesničkách se opravují domky po Němcích. Taky padla otázka, proč to nedělali naši otcové, proč nechali všechno tak zpusťnout? Už nevím, kdo to byl, ale řekl: „To je jasný, naši tu nebyli doma. Pořád jezdili na hroby do Jevíčka, nebo na Slovácko... my jsme tady doma a naše jsme pohřbili tady.“ Každý rok jezdím do Vidnavy a vidím, že je tu stále něco nového či opraveného, což předtím nebylo. Nyní jsou lidé nějakým způsobem hrdí na domov a zajímají se o jeho historii a nevadí, když je také německá. Odsun a přehmaty po válce si teď berou studenti gymnázií do svých projektů, stejně tak se tématem zabývají vysokoškoláci. Do budoucna nemám důvod být pesimistou.

Luděk Bárta

● Neradostný stav řady budov je v příhraničí realitou do dnešních dnů, foto: Luděk Bárta

Radost a naděje

V seriálu o druhém vatikánském koncilu zde již bylo pojednáno o třech konstitucích, které se věnují pohledu „dovnitř“: na církev samotnou, na Boží slovo a na liturgii. Nyní máme možnost uvést čtvrtou konstituci nazvanou Radost a naděje (*Gaudium et spes*), která s pastýřskou starostí upírá pohled „ven“ do světa, na lidstvo, na člověka. Tento dokument odpovídá prvotnímu úmyslu, který měl papež Jan XXIII. na srdci, když koncil svolával: dát ve světle evangelia odpovědi na závažné problémy dnešního lidstva.

Vznik této „Pastorální konstituce o církvi v dnešním světě“ nebyl vůbec snadný a provázela ho řada problémů včetně rizika, že vůbec nevznikne. Konstituce byla schválena v posledním den sněmovních jednání (7. 12. 1965), po řadě partiálních hlasování, a i přesto, že ještě nebyla zcela vyzrálá.

Tento dokument plně potvrzuje pastorální zaměření celého koncilu, nabízí evangelium v dialogu s problémy dnešního světa v pokojném a otevřeném postoji vůči němu. Nacházíme zde dokonce novou metodu, jež je pro dnešního člověka srozumitelnější než metoda deduktivní: pozoruje konkrétní skutečnost, její projevy a příčiny, posuzuje vše ve světle evangelia a vyvozuje operativní rozhodnutí pro jednání věřících. Co do obsahu se konstituce zabývá především třemi otázkami zásadní důležitosti pro dnešní globalizovaný svět: důstojností lidské osoby, lidským společenstvím a lidskou činností ve světě.

Pojetí církve

V první řadě šlo o překonání koncepce církve, která převládala v posledních staletích, jež byla charakterizována převážně institucionálním pojetím: Církev je společnost věřících, jejíž hlavou je papež (*Katechismus Pia X.*). Jedním z důsledků akcentu na organizaci církve je rozdělení hierarchie a laiků, tedy jedněch, kteří učí, posvěcují a vládou, od druhých, kteří se mají učit, být posvěcováni a poslouchat. Po staletí církev fungovala tímto způsobem, avšak tento model se díky změnám ve společnosti i v církvi samotné dostal do krize. Koncil to vycítil a vytvořil nový model církve ve znamení kategorie společenství, jak o tom hovoří předcházející konstituce.

Druhým krokem koncilu bylo otevření tohoto společenství pro dimenzi služby světu. Sebereflexe církve neměla zůstat samoučelná, narcistická, ale měla mít pokračování. V naší konstituci se církev charakterizuje jako služebnice lidstva, po vzoru svého Mistra, který nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil. Církev se již nepovažuje za cíl, ale za prostředek. Je povolána, vložit se plně do služby lidem ve všech jejich potřebách a tužbách: nejen duchovních, ale i hmotných, nejen individuálních, ale i společenských, se zvláštní pozorností vůči posledním. Společenství, které se stalo klíčem k životu církve a k její organizaci, se zde stává i posledním cílem: vytvořit ze světa svět opravdových bratří, kteří jsou syny jediného Boha.

Pojetí světa

V historii křesťanského myšlení byl svět pojímán mnoha různými způsoby. Postoje prvních křesťanů vůči světu byly zpravidla silně kritické a nepřátelské. V další epoše mnozí křesťané ze světa utíkali, odříkali se ho nebo proti němu bojovali jakožto proti panství ďábla. Později jsou světem označovány všechny věci časné (rodinný a společenský život, politika, věda, ekonomika, umění...), které mají být pouhým prostředkem pro dosažení věčného cíle a nemají mu překážet. Často takový přístup vyústil v teokratickou či klerikální nadvládu církve a odnětí vlastní autonomie časným záležitostem.

V posledních dvou staletích se politika a další oblasti začaly vyvíjet autonomně, což vedlo k rozdělení církve a světa doprovázené odmítnutím církevních autorit, načež církev zase oficiálně odpovídala zavržením světa a jeho pokroku, včetně principu oddělení církve a státu.

Jak se s tím vypořádává koncil? *Lumen gentium* jen velmi opatrně naznačuje v kapitole o laicích, že světu je nutné přiznat autonomii, ale církev jej nijak nepotřebuje k tomu, aby sama sebe definovala. V *Gaudium et spes* ovšem svět dostává místo centrální a rozhodující. Církev už není realita mimo svět (nad ním, vedle něj, proti němu), ale v něm a pro něj. Jde o svět v tom smyslu, že její členové jsou lidskými tvory a spolu s ostatními lidmi jsou zapojeni do světa událostmi, tužbami a potřebami svého času. Církev jej nevidí jako objekt k přitáhnutí, ale sleduje opačný pohyb: jak se dát do jeho služby. Toto je největší koperníkovský obrát koncilu.

Po staletích vzájemného nepřátelství církev konečně přijala nový svět, který se zrodil z dospělého a emancipovaného vědomí moderního člověka, a přijala též nový způsob, jak se k němu stavět: v duchu upřímného respektu vůči jeho autonomii a s uznáním hodnoty světských záležitostí jakožto svébytných cílů, nikoliv pouhých prostředků.

Pojetí člověka

Hned v 1. kapitole čteme otázku „Kdo je člověk?“ Odpověď nacházíme rozptýlenou v celém textu. Je překonáno helénistické (neplatónské) dualistické pojetí člověka jako jednoty těla a duše, v němž je tělo hrobem duše. Takové pojetí mělo závažné důsledky pro morálku, spiritualitu i dogmatiku.

Koncil konstatoval, že není možné podceňovat tělesný život člověka, a zdůraznil jednotu těla a duše, jejich stejnou hodnotu. Spolu s tím přehodnotil pojetí celého hmotného světa, což dalo základ k pochopení důstojnosti veškeré lidské činnosti ve prospěch přirozeného světa.

Koncil též zdůraznil vztahový rozměr člověka – interpersonální a sociální. Člověk jako tvor se vstupem do společenství s „ty“ a posledku s „Ty“ stává sám sebou. To má důsledky pro pochopení manželství, rodiny, snoubenecké lásky, ale také globálního společenství lidstva s jeho kulturou, ekonomikou, politikou, mírovou problematikou, jak to vystihuje druhá část našeho dokumentu.

Přispět k univerzálnímu bratrství odpovídá povolání člověka. Pokrok je vnímán a oceňován velmi pozitivně, i když se nezastírají jeho rizika a nebezpečí. Planetární člověk kráčí dějinami a proměňuje sám sebe. To je pro křesťanství velká výzva, neboť víra je ponořena do těchto stále rychlejších změn.

Pojetí spásy

Základní poslání církve, které jí svěřil Ježíš Kristus, je přinášet světu spásu. Co ale spása je? V minulosti se hovořilo o spase duší, což prakticky znamená jít po smrti do nebe (případně skrze očistec). Opakem spásy by bylo jít do pekla. Takovéto především duchovní pojetí spásy je výrazně individualistické (viz motivační heslo „zachraň svou duši“) a odsunuté na život posmrtný (jde o záchranu od dějin, času a proměnlivosti, již je podrobena hmota). Taková spása je Boží dar a dle lidového pojetí si ji lze zajistit zvláště posvátnými obřady.

Koncil však pojímá spásu jako plnou a definitivní realizaci člověka ve všech jeho dimenzích. Jde o přechod ze stavu oddělení od Boha a bližních (hřích) ke společenství s nimi (milost), jak již říká Lumen Gentium. Konstituce Gaudium et spes úzce spojuje spásu s budováním lidské společnosti. Nemáme být zachráněni od dějin, ale v nich a skrze ně, spoluprací na Božím plánu.

Pojetí laiků

Před koncilem byli laici vůči duchovním a zasvěceným v poměru nerovnosti. Laici byli často považováni za nedospělé, za druhořadé v církevní instituci, ke službě vznešenějšího stavu duchovního. Koncil přiznal všem křesťanům rovnost, laiky uznal za plnohodnotné a dospělé, zdůraznil jejich zodpovědnost za světskou aktivitu s tím, že právě oni jsou avantgardou církve a biskupové, kněží a řeholníci jim mají vytvářet zázemí, mají jim sloužit. Vždyť právě laici jsou v bezprostředním kontaktu s radostmi, nadějemi, úzkostmi a problémy lidí. Laici mají díky křtu spoluzodpovědnost i za duchovní věci a za tvář církve. Mají být kompetentními ve svých oborech a vykonávat svou práci s vizí křesťana, která ji vede tak, aby naplňovala Boží plán spásy.

Pojetí politiky

Koncil se vyjadřuje skepticky vůči politice pojaté jako teokracie, kdy moc duchovní znamená zároveň moc světskou. Církev a politika mají být jasně oddělené, avšak musí mezi nimi fungovat zdravá spolupráce. Politický život a veřejná autorita jsou zakotveny v Božím plánu, jsou tedy legitimní a jejich úkolem je sloužit obecnému blahu. Církev si od toho nemá „mýt ruce“, naopak všichni křesťané mají cítit spoluzodpovědnost za toto úsilí. Navzdory různým špinavostem je politika hodnocena jako zásadně pozitivní záležitost, politikům se zde dostává pochvaly. Právě na tomto poli církev vidí velký prostor pro působení laiků. Mají na to být připravováni kultivací smyslu pro spravedlnost, lásku a službu dobru společnosti v duchu evangelia, ale i kvalitním odborným vzděláním.

Pojetí míru

Koncilní chápání míru převyšuje pouhou neutralitu nebo nepřítomnost války. Skutečný mír je dílem spravedlnosti, neboť každá nespravedlnost je semenem války. Koncil se vyjadřuje se znepokojením k masovému zbrojení i k fenoménu terorismu, odsuzuje i válku v rámci sebeobrany, pokud by připouštěla plošnou destrukci celých území a civilního obyvatelstva. To by byl delikt proti Bohu i lidstvu. Je zdůrazněna potřeba využití všech prostředků pro vytváření na míru a spravedlnosti ve světě: modlitba, spolupráce mezi lidmi napříč národy, přístupy v duchu aktivního nenásilí, proces odzbrojení a zvláště výchova k míru.

Pastorační závěr

Na závěr mi dovolu osobní zkušenost z pastore. Při několika duchovních obnovách pro mládež jsme se pokusili o malou imitaci zkušenosti Druhého vatikánského koncilu. Mladí se měli nejprve sami a pak ve skupinách zamyslet nad následujícími otázkami: Co je církev? Co je největším pokladem církve? Jaké má církev úkoly vůči svým členům? Jak má církev přistupovat k Bibli? Jak má církev slavit liturgii? Jaké je poslání církve v tomto světě? Bylo velikým a příjemným překvapením, jak často souzní myšlenky mladých s myšlenkami koncilu, jak autenticky a originálně dokáží různé pravdy vyjádřit, s jakým zápallem dokáží hovořit o své církvi a o ideálech křesťanského života. Zdá se, že mladí lidé hluboko v srdci touží po takové církvi, o které snili koncilní otcové pod vedením Ducha svatého. To je obrovská hříbna, kterou nesmíme zakopat.

P. Jiří Pešek

Jiří Pešek studoval katechetiku na Papežské salesiánské univerzitě v Římě. Nyní působí jako administrátor ve farnosti Choceň a vyučuje náboženskou pedagogiku na Pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové.

● Papež Urban IV. uctívá zázračný bolsenský korporál, freska Ugolina da Prete Ilario z kaple dómu v Orvietu, kolem 1360

Znamení zbožnosti – k symbolice bohoslužebných předmětů

Korporál

Při bohoslužbě si korporálu málokdo všimne. Je to totiž malý škrobený šátek, který kněz na začátku bohoslužby oběti rozloží na oltáři a postaví na něj kalich, misku s hostiemi nebo dokonce přímo položí hostii samotnou. Přitom jde nepochybně o jeden z nejstarších předmětů, který doprovází slavení eucharistie. Své jméno má od latinského slova *corpus*, tedy tělo. V prvních staletích nahrazoval korporál čistý lněný ubrus (*palla corporalis*), kterým se prostíralo místo, kde se slavila bohoslužba. V malém šátku donášeli jáhni posvěcený chléb nemocným a zpočátku se dokonce podle antických zvyklostí uděloval i na ruku vyloženou takovým šátečkem. Dnešní podobu má až od vrcholného středověku. Korporál se totiž zmenšil, protože samotný oltář zakryla zvláštní oltářní plátina.

Téměř až do současnosti panovala jednota v otázce materiálu, ze kterého se zhotovoval. Mělo jím být totiž co nejbělejší lněné plátno. Podle středověkých teologů totiž symbolizuje korporál pohřební plátno, do kterých bylo zabaleno Ježíšovo tělo před uložením do hrobu, zatímco malá naškrobená čtvercová destička potažená plátnem (nazývá se *pala*), kterou se později začal zakrývat kalich, aby do něho nepadaly nečistoty, měl připomínat čtverhranný kámen, kterým byl hrob uzavřen. Protože během

bohoslužby ležela na korporále proměněná velká hostie, byla snaha uchovat ho nejenom co nejčistší, ale i zdůraznit i jeho samotnou posvátnost (korporál totiž musí být řádně posvěcen), jako předmětu, který přichází do přímého kontaktu s proměněnými způsoby. Tak se začal složený korporál vkládat do zvláštního látkou potaženého pouzdra zvaného *bursa* (vlastně kapsa).

V dnešní době se rozmohl velký nešvar zdobit korporál i purifikatoria náročnou výšivkou, velmi často ze zlatých nití. Je to nejenom značně nepraktické (kalich by se purifikatoriem s kovovou výšivkou mohl poškrábat), ale především jde o nepochopení kontinuity starobylé tradice, která přestože obklopila bohoslužbu všemožnou vnější nádherou, nechala samotný obětní úkon konsekrace zcela bez příkras (!). Nadto rádoby praktické moderní materiály (bavlněné a syntetické tkaniny) zcela rozhodně nepřispívají ke kráse liturgického úkonu.

Přesto však bylo možné korporál zdobit. Při jeho okrajích se od konce 15. století přišívala lněná paličkovaná krajka, někdy i velmi široká, často velmi jemná a drahocenná. Rohy mohla zdobit i výšivka, nejčastěji bílá s eucharistickými motivy. Existují i zajímavé práce z lidového prostředí. Pokud je na korporálu vyšitý letopočet, pak jde

o tzv. primiční korporál, který vyhotovila svému synu – novoknězi, jeho matka a který byl poprvé použit při jeho první slavené mši svaté.

Velká úcta, kterou měl středověk k posvěcenému korporálu, a zároveň i jeho užitkový charakter, způsobily, že se do dnešních dnů žádný takový nedochoval. Poté, co přestaly plnit svou funkci, měly být totiž podle církevních předpisů spáleny, aby jich nebylo možno zneužít. Přesto ale máme jasnou představu, jak vypadaly. Existují totiž korporály, které se těší dodnes zbožné úctě věřících. Byly totiž prvními svědky zázraků...

Bolsenský zázrak

Svou vlastní kapli má korporál v italském Orviету. A nejen kapli, ale i překrásný relikviář, který se o svátku Božího Těla nese slavným průvodem po celém městě. Připomíná totiž patrně nejslavnější eucharistický zázrak na světě, který se stal v sousedním městečku Bolsena. Podle místních pramenů slavil u oltáře svaté Kristýny, patronky města, jakýsi německý nebo český kněz v roce 1263 (podle jiných v květnu 1264) mši svatou. Ihned po konsekraci však téměř celá hostie zkravěla a krví bylo potřísněno i purifikatorium a hlavně korporál, na němž krev dokonce vytvořila náznak lidské podoby. Sám kněz mši přerušil a v nastalém zmatku uprchnul. Zpráva se ale velmi rychle rozšířila a doslechl se o ní i papež, který v té době zrovna přebýval v sousedním Orviету. Pověřil místního biskupa, aby z Bolseny zakrvácený korporál i přes nelibost místních duchovních přenesl do Orvieta. Kdo byl oním tajemným knězem? Některé kroniky ho ztotožňují s kanovníkem mistrem Petrem z Prahy. Bádání posledních desetiletí ho dokonce ztotožnila s protonotářem a právníkem krále Přemysla Otakara II., který šel papeže požádat o povolení, aby nemusel pobývat v místě svého benefícia, protože sloužil v královské kanceláři a už dříve sloužil jako prostředník mezi králem a papežem. Později se stal dokonce i kancléřem království a měl i vliv na výchovu mladého krále Václava.

Shodou okolností byl tehdejší papež Urban IV., který v mládí – ještě jako Jáchym Pantaleone – byl arcijáhnem v Lutychu, a to v době, kdy místní biskup zavedl pro svou diecézi svátek k uctění reálné přítomnosti Krista v eucharistii pod způsobami chleba a vína. V této době byla totiž tato víra i mnoha mocnými a vlivnými často zpochybňována. Když pak už jako papež na vlastní oči uviděl zkrvavený korporál přenesený do Orvieta, neváhal a o rok později zavedl slavnost Božího Těla pro celou církev. Pověřil zároveň slavného teologa svatého Tomáše Akvinského, aby ke slavnosti sepsal bohoslužebné texty. Světce proslavil především slavný zpívaný hymnus *Adoro te, devote* (česky jako *Klaním se ti vroucně*).

Zázračný korporál spojovaný s eucharistickým zázrakem uctívají i v německém městečku Walldürn. V místním kostelíku slavil v roce 1330 bohoslužbu v již značně pokročilém

věku kněz Heinrich Otto. Po proměňování vína kalich svou zraněnou rukou převrhl a celý jeho obsah se vylil na korporál. Kněz se nejprve ulekl, ale potom i zhrozil, když viděl, co se stalo. Krvavé skvrny na bílém plátně totiž vytvořily obraz ukřižovaného Krista obklopeného 11 trnovými korunami. Ze strachu korporál ukryl pod oltářní kámen, ale krátce na to, když umíral, vyznal, co se stalo zpovědníkovi, a dal mu dovolení, aby vystavil korporál veřejné úctě. Po zdlouhavém prošetření zázraku dovolil papež Evžen IV. v roce 1445 jeho veřejnou úctu a z městečka se stalo významné poutní místo s překrásným barokním kostelem, kde je korporál dodnes uložen na hlavním oltáři.

O něco mladší je zázrak v italském městečku Bagno di Romagna, který se odehrál v roce 1412 a v mnohém připomíná události v Bolseně. I zde totiž během liturgie při proměňování zapochyboval kněz v to, co církev vyznává. Víno prý začalo v kalichu vřít a několik kapek se vylilo na korporál. Rudé skvrny jsou na něm ostatně dodnes. Zázrak byl církví uznán a korporál je vystaven v relikviáři v místní katedrále.

Patrně naposledy sehrál korporál svou úlohu při eucharistickém zázraku v obci Sokołka v polské diecézi Białystok (2009). Proměněnou hostii, která upadla během přijímání na zem, vložil kněz podle liturgických předpisů do vascula (nádobky u svatostánku) naplněného vodou k rozpuštění, aby už nebyla pod způsobou chleba. Po několika dnech nádobku otevřel a zjistil, že má rudé zbarvení. Vylil tedy vodu na korporál a nechal ji odpařit. Korporál je stále předmětem zkoumání, podle některých patologů jde o krev s částicemi srdeční tkáně, které prodělalo smrtelný zápas.

P. Radek Martinek

● Procesí s relikviářem bolsenského korporálu během slavnosti Corpus Domini v Orviету. Foto: archiv autora

Biskup Jan Vokál u papeže Františka: Jeho laskavost je opravdová

(ps) – Po generální audienci ve středu 8. května ve Vatikánu měl královéhradecký biskup Jan Vokál možnost pozdravit papeže Františka jménem celé diecéze, pomocného biskupa, všech kněží i věřících. Svatý otec ho při té příležitosti pozval na druhý den na svou ranní soukromou Mši svatou v kapli vatikánského domu Svátá Marta, v němž od svého zvolení bydlí.

Ve vatikánských úřadech byl ve čtvrtek volný den kvůli Slavnosti Nanebevstoupení Páně, a tak se i papežova ranní Mše svatá v kapli nesla ve velmi komorním duchu. Po bohoslužbě, při níž královéhradecký biskup s papežem koncelebroval, s ním pak mohl také v soukromí posnídat.

„Měl jsem možnost se Svatým otcem mezi čtyřma očima hovořit o některých konkrétních pastoračních záležitostech. Papež František mě velmi potěšil svým pochopením a otcovským nadhledem. Jeho bezprostřednost, pokora a laskavost, kterými je znám, jsou skutečné, opravdové,“ řekl po setkání královéhradecký biskup.

Řeč přišla i na aktuální problémy církve v české společnosti. Papež František také zmínil zemřelého českého kardinála Tomáše Špidlíka, který byl stejně jako on jezuita a kterého velmi uznával. S omluvným tónem Svatý otec sám připomněl, že nemůže přijet na Velehrad na oslavu cyrilometodějského jubilea, kam ho čeští biskupové pozvali.

Jako svého zástupce na velehradských oslavách cyrilometodějského jubilea již určil zvláštního zmocněnce. Stal se jím záhřebský arcibiskup Josip Bozanić. Oslavy jubilea vyvrcholí velehradskými Dny lidí dobré vůle konanými 4. – 5. července. Přímo v den slavnosti obou světců 5. července se bude konat Národní pouť.

● Papež František společně s královéhradeckým biskupem Janem Vokálem, foto: archiv Biskupství královéhradeckého

● Modlitební průvod na libické hradiště, foto: Hana Frančáková

Pro Krista kypřit tvrdou českou zemi Poutní místo Libice v roce 2013

(lb) – Ke konci dubna neodmyslitelně patří v královéhradecké diecézi svatovojtěšská pouť na Libici. Letos se uskutečnila v sobotu 27. dubna a zúčastnili se jí oba biskupové.

Libice je nenápadná obec v nížině středního Polabí, jakých po Čechách nalezneme stovky. Jen málo věcí svědčí o její dávné minulosti a velkém významu. Nenápadnou výšinu nedaleko od současného středu obce si jako své ústřední sídlo zvolil knížecí rod Slavníkovců. A právě zde se v polovině 10. století narodil druhý pražský biskup sv. Vojtěch. S hradištěm to moc dobře nedopadlo, o jeho vypálení a vyvraždění zdejších obyvatel se v rámci mocenského boje postaral v roce 995 rod Přemyslovců. Z celého rodu přežil pouze Vojtěch a jeho bratři Radim a Soběslav. Ani Vojtěch neměl ve funkci pražského biskupa na růžích ustláno a velmi často vstupoval do konfliktů se stále pohanskými zvyky českých velmožů. Situace se hned dvakrát vyhrtila natolik, že se zřekl biskupského úřadu, odešel do Říma a nakonec dal přednost misii mezi pohanskými Prusy. Tam nakonec našel i svou mučednickou smrt. Od té doby se k němu snaží Češi najít vztah, ale v porovnání s úctou, jaké se těší v jiných střeoevropských zemích, Polsku či Maďarsku, stále pokulháváme, a jak se ukazuje, bude to ještě nějakou dobu trvat. Jednou z akcí, která měla daný stav změnit, se stala v devadesátých letech obnovená pouť královéhradecké diecéze na hradiště v Libici. Místo se dočkalo pietní úpravy, v roce 2000 zde bylo odhaleno sousoší sv. Vojtěcha a Radima, o pět let později přibyl nový kamenný oltář, obojí z dílny sochaře Vojtěcha Adamce.

V letošním roce začala mše svatá v 10 hodin dopoledne přímo v kostele sv. Vojtěcha. Hlavním celebrantem byl sídelní biskup Jan Vokál. Po bohoslužbě se přítomní věřící odebrali modlitebním průvodem na hradiště, kde se uskutečnila pobožnost za nová duchovní povolání.

I letos budou nověny za duchovní povolání probíhat každou poslední sobotu v měsíci vždy od 10 hodin dopoledne v kostele.

P. Jerzy Stanisław Zięba, jaroměřský katolický farář při chrámu sv. Mikuláše se dožívá padesátin

Českomoravskoslezské diecéze už léta trpí vážným nedostatkem kněží, a proto čeští biskupové vítají výpomoc duchovních z ciziny. Nejinak je tomu už od 1. srpna 1999 v Jaroměři, kde od té doby působí polský katolický kněz P. Jerzy Zięba, který spravuje farnosti Jaroměř 1, s obcemi Zaloňov, Heřmanice n. L., Dolany u Jaroměře, Semonice a Velichovky.

P. Jerzy Zięba se narodil 30. června 1963 v Gorlici v Malopolsku v hornické rodině. Od pěti let žil se svými rodiči ve Slezsku v hornickém městě Jastrzębie Zdrój, kde vychodil základní školu a v roce 1982 maturoval na místním lyceu. Pak nastoupil do řeholního semináře Misionáři Svaté rodiny v Kazimierz Biskupi, kde byl po úspěšném absolvování katolické teologické fakulty dne 10. června 1989 vysvěcen na kněze. Po vysvěcení působil ve třech polských farnostech. Od 1. února 1998 přišel jako misionář na výpomoc do České republiky. Nejprve musel překonávat jazykovou bariéru. Prvním jeho působištěm u nás byl Dvůr Králové n. L. a od 1. srpna 1999 působí při chrámech sv. Mikuláše a Jakuba Staršího v Jaroměři, kde nastoupil po P. Jiřím Černém.

Farníci P. Ziębu poznali jako velmi zbožného, laskavého, tichého a skromného kněze. V té době se díky královéhradeckému biskupství a podpoře jaroměřských farníků podařilo na děkanství instalovat plynové topení a upravit interiér kaple sv. Michaela archanděla. V budově děkanství byly také zřízeny dvě třídy pro výuku náboženství. Otec Jerzy zavedl pravidelné pobožnosti k Božímu milosrdenství a pobožnosti za milost šťastné smrti.

V letech 2001–2008 pokračovaly ve spolupráci s Městským úřadem v Jaroměři renovace a opravy gotického chrámu sv. Mikuláše, zejména obnova vnějšího pláště. V kostele byly už vyměněny i barevné vitráže oken, zajištěna nová vnější omítka na jižní i severní straně kostela, restaurována sakristie a později byla renovována i děkanská zahrada. Z iniciativy otce Jerzyho byl osloven akademický sochař Petr Novák z Jaroměře, který vytvořil sochu papeže Jana Pavla II. v životní velikosti z lipového dřeva. Sochu umístěnou v chrámu sv. Mikuláše slavnostně požehnal světicí biskup Mons. Josef Kajnek v neděli 15. června 2008. Letos na jaře byla zahájena postupná obnova oken budovy děkanství.

P. J. Ziębovi přejeme, aby byl v naší starobylé, ale bohužel silně ateistické Jaroměři, která v roce 2002 teprve po padesáti letech vydala novokněze (P. M. Paclíka), spokojen. Přejeme mu do dalších let hodně Božího požehnání, milostí, zdravím, elán a radost z dobře konané duchovní služby.

Jiří Uhlíř

Návrat ukradených soch do Jasenné

V listopadu 2004 ukradli neznámí zloději z farního kostela sv. Jiří v Jasenné na Jaroměřsku devět historicky cenných soch svatých a dva mosazné svícny. Nato byly v prosinci 2004 ještě odcizeny čtyři pískovcové sochy z kamenného sousoší Nanebevzetí Panny Marie na horním konci obce. Plastiky se nakonec našly v Rakousku, ale český stát se musel o jejich vydání čtyři roky soudit.

Při poutní slavnosti ke cti patrona kostela sv. Jiří v Jasenné v neděli 28. dubna byly navracené sochy (sv. Václava, Ludmily, Anežky a Řehoře) znovu slavnostně požehnány P. Petrem Boháčem.

Občané Jasenné se na vlastní kůži přesvědčili, jak bezuzdná chtivost po penězích ničí naše kulturní bohatství, okrádá nás všechny o naši historii. Vždyť sakrální památky pořizovali naši předchůdci z lásky k Bohu a jsou dokladem jejich víry a náboženského cítění. Byly pořizovány z drobných darů věřících či z milodarů vrchnosti a byly tvořeny s velkou uměleckou pokorou a umem. I po letech nám mají co říci a stále se jim obdivujeme. Každá jejich ztráta znamená škodu nejen materiální, ale také duchovní.

Jiří Uhlíř

V Římě se uskutečnilo

Generální shromáždění PMD.

Českou republiku zastupoval P. Jiří Šlégr

Ve dnech 13. – 17. května 2013 proběhlo v Římě každoroční Generální shromáždění Papežských misijních děl (PMD). Zúčastnili se ho národní ředitelé PMD přibližně ze 150 zemí všech kontinentů. President PMD a pomocný sekretář Kongregace pro evangelizaci národů, Mons. Protase Rugambwa, řekl: „*Cítím, že je potřeba dát obnovit misijní animaci církví se starou tradicí. Papežská misijní díla jsou pověřena úkolem vložit misijní animaci jako klíčový prvek do běžné pastorace. Ve farnostech, sdruženích a společenstvích, zejména, co se týče práce s mládeží*“. Prezident trval na tom, že PMD mají opodstatnění pouze tehdy, pokud žárlivě strážejí své specifičnosti: animaci, tvořivost, spolupráci s místními církvemi pro misie Ad gentes, a poukázal na to, že „*nejsme jednou z mnoha charitativních agentur, které shromažďují finanční prostředky na podporu rozvíjejících se zemí. Co charakterizuje naše služby, je první evangelizace a univerzalita*.“

Českou republiku zastupoval P. Jiří Šlégr, národní ředitel Papežských misijních děl, který přítomným představil a nabídl nový dokumentární film Zambijský bambo, pojednávající o životě bohoslovců v Zambii. Pravidelnou součástí zasedání byla i audience u papeže Františka, který každého z přítomných osobně podáním ruky pozdravil.

Akademické týdny: přednášky i koncerty

O. s. Akademické týdny zve na 23. ročník Akademických týdnů od 26. července do 3. srpna na Pavlátově louce v Novém Městě nad Metují. Je připraven pestrý program přednášek, koncertů, filmových projekcí i divadelních představení. Ze známých hostů zmiňme Ladislava Heryána, Jeronýma Klimeše, Jiřinu Prekopovou, Jaroslava Meda, Jiřího Grygara, Jana Sokola nebo Zdeňka Lukeše. Pro děti školního věku se koná příměstský tábor. Akademické týdny se staly tradiční součástí kulturního života v Novém Městě nad Metují, které díky neobyčejnému prostředí poskytuje možnost spojit poznání s odpočinkem. Nabízejí nejen přírodní krásy podhůří Orlických hor, ale i historické památky, jak v samotném Novém Městě, tak v jeho okolí. Více informací naleznete na www.akademicketydny.info. V příštím čísle IKD uveřejníme podrobnější verzi programu.

Marie Lašticová

Jak evangelizovat v Sudetech? V Semaníně hledají řešení

Obec Semanín leží u České Třebové. Bývala součástí německojazyčných Sudet a samostatnou farností. Po odsunu Němců byl osídlen novými obyvateli, kteří již ke kraji a k jeho tradicím tolik nepřilnuli. Za totality dosáhl několika smutných prvenství. Byl například první obcí Pardubicka, ve které bylo zcela zrušeno vyučování náboženství, a atmosféra doby minulé se v obci částečně uchovala do dnešních dnů. Z necelých sedmi stovek obyvatel navštěvuje nedělní bohoslužby pouze jedna mladší rodina s více dětmi a za starousedlíky jedna starší paní.

Čím se naopak Semanín může pyšnit, je krásná příroda v okolí a také několik historicky cenných památek. Jednou z nich je raně barokní kostel sv. Bartoloměje s přilehlou zvonící. Právě tohoto potenciálu se rozhodlo využít několik nadšenců v čele s manželi Smyčkovými a spolu s dalšími z České Třebové se pustili do budování několika projektů, které by v obci pomohly rozhýbat občanskou aktivitu a v neposlední řadě prvotní evangelizaci.

„Do obce jsme přišli před osmi lety. Duchovní správce z nedaleké České Třebové právě hledal někoho pro oživení místního společenství. Nabídl nám k odkoupení nevyužívanou venkovskou faru. My jsme po studiích zrovna hledali místo, kde se usadíme. Chtěli jsme mít děti blízko přírodě, manžela navíc uchvátila malebná zvonice hned vedle fary. Fara samotná sice byla značně zpustlá, ale také měla velký architektonický a historický potenciál. Brzy jsme se dostali přes nejhorší stádium,“ přibližují svoji situaci manželé Smyčkoví.

Nově navázané kontakty s potomky semanínských Němců pomohly najít prostředky na obnovu interiéru kostela z dotace Fondu budoucnosti česko-německé spolupráce.

● Knajpoviště je otužovací soustava kladů nazvaných na počest zdejšího kněze Sebastianiana Kneippa, foto: David Smyčka

Právě postupující renovace přinesla otázku, jak pojmout úpravy kostela, který v podstatě nemá zázemí věřících a v nejbližší budoucnosti se nedá očekávat jejich razantní nárůst. Zvolil se tedy kompromis mezi zřízením historické expozice a zároveň zachováním živého prostoru svatyně. Z kostela byla odstraněna novodobá dekorativní výmalba, pseudoslohové a zchátralé postranní oltáře, včetně bezcenných soch. Povedlo se tak zdůraznit výtvarné a historicky hodnotný mobiliář. Na vysokou architektonickou úroveň včetně liturgické přijatelnosti se dbalo i při zřizování historické expozice v kostele.

Další památky se podařilo s okolní přírodou propojit sítí naučných stezek. Spojují nejhezčí přírodní stanoviště – studánky, vyhlídky, skalky, naleziště vzácných rostlin a živočichů aj. Stezky začleňují jak drobnou sakrální architekturu – lesní kapličku, smírčí kříž, pomníčky nešťastných událostí, tak drobnou profánní architekturu typu historických hraničních kamenů a opuštěných těžebních štol. *„Slavíme poutní mši, dvoujazyčnou s potomky původních obyvatel, organizujeme křížové cesty a různé formy ekumenických setkání. Dále zde probíhají koncerty, výstavy, promítání filmů, výlety pro zájemce odjinud a další. Po několika letech fungování lze říci, že místní obyvatelé obživnutí kostela příliš nenadchlo. Naše aktivity jsou nazírány optikou starých předsudků, takže z místních se zúčastňují pouze jednotlivci. Zato přespolních zájemců jsou stovky. V letních měsících jsme dokonce zřídili stálou průvodcovskou službu v kostele,“* říká David Smyčka. Páter Miloš Kolovratník dodává: *„Provazovat aktivity formou občanského sdružení je záměr. Tam, kde jsou lidé hodně citliví na to, že jednají s církví, je lepší mít neutrální platformu pro kontakt s veřejností.“*

Na stránkách www.obecsemanin.cz/obcanske-sdruzeni-pro-semanin/, najdete řadu podrobností a prokliky na další informace o projektech sdružení Pro Semanín. Navštívení lze objednat na e-mailové adrese: prosemanin@seznam.cz, nebo na tel. čísle: 608 731 830.

Redakčně upraveno podle materiálů
o. s. Pro Semanín a P. Miloše Kolovratníka

Biskupství královéhradecké
Diecézní centrum pro seniory

srdečně zve na

IX. diecézní setkání seniorů a jejich přátel

v sobotu 15. 6. 2013
v Hradci Králové

Téma: sv. Pavel – apoštol víry

Program:

Nové Adalbertinum – Velký sál

- 9:45 Zahájení – úvodní slovo Mons.
Mgr. Josef Socha
- 10:00 – 11:00 Apoštol Pavel – jeho osobnost,
život a dílo (přednáška) – Mons.
ThLic. Bohumil Kolář
- 11:00 – 11:15 Přestávka
- 11:15 – 11:45 Putování na místa spjatá
s apoštolem Pavlem
(videoprojekce s komentářem)
Mgr. Veronika Čepelková
- 11:45 – 13:00 Občerstvení, posezení při kávě,
sdílení, prezentace Papežských
misijních děl
- 13:00 – 14:10 Muzikál o Pavlovi z Tarsu,
divadelní soubor Spojené farnosti

Přesun do kostela Nanebevzetí Panny Marie

Kostel Nanebevzetí Panny Marie

- 14:30 – 15:30 Slavnostní bohoslužba – hlavní
celebrant biskup Mons. Josef
Kajnek
Zakončení a závěrečné slosování

Přihlášky (telefonicky, písemně, emailem nebo
osobně **do 12. 6. 2013!**): Biskupství královéhradecké - Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35,
500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 661, e-mail:
dcs@bihk.cz

www.dcsbk.cz

Úmysly apoštolátu modlitby

červen 2013

Všeobecný úmysl: Aby mezi národy převládla kul-
tura dialogu, naslouchání a vzájemné úcty.

Misijní úmysl: Aby tam, kde vzrůstá vliv sekulariza-
ce, dokázala křesťanská společenství účinně podpo-
rovat novou evangelizaci.

Národní úmysl: Aby si mladí lidé zamilovali Krista
a zůstali mu věrní i za nepříznivých okolností.

Osobní zprávy

Jmenování

■ **ThLic. Jan ŠLÉGR, SL.D.**, farní vikář v Hradci Králové I,
spirituál CZŠ HK byl od 25. února jmenován sekretářem
komise ČBK pro liturgii.

Úmrtí

■ **ThLic. Czesław DWORAK**, farní vikář v Kostelci nad
Orlicí zemřel dne 24. dubna v Jarosławu (PL), pohřben
dne 29. dubna v Rudolowicích u Jarosławu (PL).
R.I.P.

Liturgický kalendář

2. června – 9. neděle v mezidobí

1. čtení: 1Kral 8,41-43 Žalm: Žl 117(116)
2. čtení: Gal 1,1-2.6-10 Evangelium: Lk 7,1-10

9. června – 10. neděle v mezidobí

1. čtení: 1Kral 17,17-24 Žalm: Žl 30(29)
2. čtení: Gal 1,11-19 Evangelium: Lk 7,11-17

16. června – 11. neděle v mezidobí

1. čtení: 2Sam 12,7-10.13 Žalm: Žl 32(31)
2. čtení: Gal 2,16.19-21 Evangelium: Lk 7,36-8,3

23. června – 12. neděle v mezidobí

1. čtení: Zach 12,10-11 Žalm: Žl 63 (62)
2. čtení: Gal 3,26-29 Evangelium: Lk 9,18-24

30. června – 13. neděle v mezidobí

1. čtení: 1Kral 19,16b.19-21 Žalm: Žl 16(15)
2. čtení: Gal 5,1.13-18 Evangelium: Lk 9,51-62

Hradec Králové

2. 6. Celosvětová adorace k Roku víry

Neděle po slavnosti Těla a Krve Páně, dne 2. června, byla Svatým otcem vyhlášena dnem eucharistické adorace v Roce víry. Papež František zahájí hodinovou pobožnost v bazilice Svatého Petra přesně v 17.00 hodin střeoevropského letního času. Ve stejný čas se k němu ve svých katedrálách připojí biskupové z celého světa. V královéhradecké katedrále bude Nejsvětější svátost uctěna v kapli svatého Klimenta **v neděli 2. 6. v 17 hodin**. Podle přání Svatého otce vyzývá otec biskup kněze a věřící z celé diecéze, aby se k této adoraci ve svých farnostech připojili, a to v tutéž hodinu, tedy od 17.00 do 18.00 hodin.

Diecézní centrum mládeže

■ 22. 6. 2013 Tóny Vesmíru

Přijďte oslavit Hospodina zpěvem a tancem na unikátní festivalové odpoledne! Od 14.00 hod. kapely Saxer, Smádný mních, My Way (Sk) a VeKa. Akce se koná za každého počasí, tak nezapomeňte odpovídající výbavu. Je možné přespat na DCŽM před i po, ale je potřeba se nahlásit na: dczm.vesmir@atlas.cz.

■ Prázdniny na Vesmíru

Po celé prázdniny jsou dveře Vesmíru dokořán pro mládež od 14 let. Doporučujeme se předem ohlásit na tel. 494 663 140 nebo na e-mailu: dczm.vesmir@atlas.cz. Kromě každodenního života ve společenství (hry, práce, tématka, zábava, modlitba, výlety, odpočinek, sport...) nabízíme dva programy:

■ 11.–17. 8. Taneční týden

Zveme všechny starší 15 let na tradiční, zábavy a tance plný duchovní týden! Vítání jsou všichni – v tanci začátečníci i pokročilí. S sebou: spacák, karimatku, přezůvky, cvičky nebo sportovní boty, taneční obuv, společenské oblečení (děvčata sukně nebo plesové šaty), sportovní oblečení, dobrou náladu a energii k tanci. Doporučený příspěvek 200 Kč/den.

■ 25.–30. 8. Sportovní týden

Sporty, soutěže, závody a turnaje, program bude upřesněn: www.vesmir.signal.cz. S sebou: spacák, přezůvky, sportovní výbavu, sportovní nadšení, doporučený příspěvek 200 Kč/den. Hlaste se předem na DCŽM Vesmír, Deštné v Orl. h., tel.: 494 663 140, e-mail: dczm.vesmir@atlas.cz.

Diecézní centrum pro seniory

■ 20.–27. 7. **Pobyt pro prarodiče s vnoučaty** a třígenerační pobyt – **poslední volná místa!**

■ 20.–27. 9. **Poutně-poznávací zájezd do Turecka a Řecka** – po stopách apoštola Pavla a dalších světců, návštěva domu Panny Marie u Efezu, plavba na Rhodos, Patmos atd.

■ 10.–13. 10. **Manželská setkání pro seniory**, Marianum, Janské Lázně

Info, přihlášky: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel. 495 063 661, 737 215 328, 734 435 368, e-mail: dcs@bihk.cz, web: www.dcskhk.cz.

■ 1. 6. 11. celostátní misijní pouť

a 8. misijní den dětí ve farnosti Lidečko (Vsetín).

Program: 10.00 registrace a doprovodný program – kostel; 10.30 úvodní slovo Národního ředitele PMD P. Jiřího Šlégra; 10.45 putování po kontinentech, hry, soutěže, pro starší posezení u cimbálu; 13.30 misijní divadlo – společenské centrum; 14.00 odeslání balónků do nebe, losování hlavních cen – společenské centrum; 15.00 mše svatá a rozeslání malých misiónářů – kostel; po celý den možnost modlitby a adorace v kostele, misijní výstava, Misijní jarmark, seznámení se s činností a materiály PMD. K dispozici bude malé občerstvení. Zveme všechny, především mladé rodiny, děti, scholy, ministranty, členy i nečleny PMD a Misijníhoklubka. Výtěžek podpoří chudé děti na Srí Lance.

KMC Sedmíkráska

■ 2. 6. Cesta pohádkovým lesem

Tradiční akce ke Dni dětí v lese u rybníka Břička. Na trase vhodné pro kočárky Vás budou čekat pohádkové bytosti se zajímavými soutěžními úkoly pro děti předškolního a mladšího školního věku i drobná odměna. Přijít můžete kdykoliv od 14.30 do 17.30 hod.

■ 7. 6. Poznejme se navzájem

Festival sociálních služeb od 10 do 20 hodin v areálu kampusu UHK. Představení poskytovatelů sociálních služeb, kulturní vystoupení jejich klientů, fotografická soutěž a další doprovodné aktivity.

■ 12. 6. Pohádkoterapie

Bc. Markéta Poživilová z Knihovny města Hradce Králové nás od 16 hodin seznámí s novou metodou, jak pomoci dítěti s jeho strachy a problémy.

■ 13. 6. Ochutnávka čokolády

Od 10 hodin si přijďte do KMC Sedmíkráska zamlsat. Chocolatier Lukáš Koudelka, zástupce Jordi's chocolate, Vás seznámí s procesem výroby čokolády přímo z kakaových bobů. Každý účastník ochutnávky hradí 50 Kč a obvyklé pobytné, počet „mlsalů“ je omezen, přihlašujte se v KMC Sedmíkráska nejpozději do 10. června 2013. Hlídaní dětí je zajištěno.

■ 14. 6. Výlet s poutí do Hrádku u Nechanic

Společná prohlídka zámku, bohoslužba slova a dvoukilometrové pěší putování lesem. Zakončení v Centru volného času v Kunčicích. Přihláška na webu a v KMC Sedmíkráska.

Více o programu: <http://sedmikraskahk.cz>.

ČM Fatima, Koclířov

■ **Den dětí** 1. 6. je současně první mariánskou sobotou a budeme jej mimořádně prožívat s dětmi a pro děti od 15.00 hod. s hlavním hostem P. Petrem Šabakou. Mše sv. jako vždy v 10.30 a 17.00 hod. Soutěže, výherní tombola pro děti. Otevřené všem dětem.

■ Neděle 2. 6. v 9.00 hod. mše sv. a po ní **průvod Božího Těla** obcí Koclířov s eucharistickou přípravou pro prvokomunikanty z farnosti.

■ V neděli 23. 6. se koná **Poutí Polabí** v Úmyslovičích.

■ Dvě velké **pouti Roku víry** se konají v Koclířově v sobotu 22. 6. a v sobotu 29. 6. s celodenním programem. Zahájení vždy v 10.00 hod.

■ Během víkendu 21.–23. 6. 2013 budeme hostit **společenství Rodiny Panny Marie P. Sigla**, který povede P. Andrej Čaja ze Slovenska.

■ Jsou volná místa v **prázdninových turnusech**: 5.–12. 7., 12.–19. 7. a 29. 7.–4. 8. 2013 (s táborovým programem pro děti) a pak až na konci srpna.

■ Nabízíme možnost účastnit se **pouti do Einsiedeln** (Švýcarsko) na 2. evropský kongres WAF.

Kontakt: Světový apoštolát Fatimy v ČR, Českomoravská Fatima, Koclířov 195, 569 11 Koclířov u Svitav, Mobil recepce: 731 646 800, e-mail: recepce@cm-fatima.cz; www.cm-fatima.cz.

Hoješín

Noční adorace 7. 6., 6. 9., 4. 10., 1. 11., 6. 12. Program: 19.00 mše svatá, výstav NSO – hodina společné adorace, pokračuje noční adorace.

Slatiňany

Modlitby za kněžská a řeholní povolání se konají každou druhou sobotu v klášterní kapli, Nádražní ul. 153, asi 200 m od nádraží. Termíny: 8. 6., 13. 7., 10. 8., 14. 9., 12. 10., 9. 11., 14. 12. Program: 9.30 modlitba sv. růžence; 10.00 mše sv.; 10.45 adorace; 11.15 občerstvení; 11.45 křížová cesta; 20.00 noční adorace.

Mříčná – Peřimov

29. 6. Peřimovský táborák

Od 18 hodin jste srdečně zváni na mši svatou s rytmičným doprovodem do kostela sv. Kateřiny. Hlavní celebrant a host s tématem u táboráku by měl být P. Tomáš Hoffmann, ředitel Diecézního centra mládeže Vesmír v Deštném v Orlických horách.

Číhošť

Smírné pobožnosti v Číhošti: 8. 6., 13. 7., 10. 8., 14. 9., 12. 10., 9. 11., 14. 12. Program: 8.45 svatý růženec – rozjímavý, 9.30 mše svatá, 10.15 výstav NSO – soukromá adorace, 12.00 společná adorace, 13.00 aktuální rozhovor, 14.00 ukončení. Příležitost ke svátosti smíření. Vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou (vzdálená 6 km) na trati Kolín – Havlíčkův Brod.

Informace: Římskokatolická farnost Číhošť, Číhošť 1, tel.: 723 592 641, 731 402 383, e-mail: farnostcihost@email.cz, <http://www.farnostcihost.cz>.

Albeřice, Dům Setkání YMCA

■ 3.–10. 8. Letní tábor rodin

Pobyty křesťanských rodin v Krkonoších, s vynikajícími podmínkami pro sport a turistiku, za příznivé ceny. Program je částečně individuální podle zájmů rodin a částečně volitelný s možností využít nabídku společných programů: duchovních, tvořivých, sportovních, nebo krátké přednášky zaměřené na rodinné vztahy. Vedou manželé Ševčíkovi a otec J. Peňáz.

■ 17.–24. 8. Hudební tábor rodin

Společné muzicírování v dopoledních hodinách na nástroje, které si účastníci s sebou přivezou (kytara, flétna, housle, violoncello, percussion, aj.). Odpoledne výlety, sport, odpočinek. Večer posezení u ohně, povídání, muzicírování, volno. Součástí je i duchovní program. Vedou zkušení lektori a hudebníci.

Info a přihlášky i na jiné akce: www.setkani.org nebo u M. Vyletala: ymca@setkani.org, tel. 731 625 615.

■ 4. 8.–11. 8. Letní tábor rodin

YMCA – Živá rodina pořádá letní tábor rodin na Pavlátově louce u Nového Města nad Metují. Součástí tábora jsou Kurzy pro manžele a rodiče (přednášky, diskuze a poradenství psychologa k problematice manželství a rodiny). Děti od 3 let mají vlastní program zajištěný pečovateli. K dispozici je hřiště na fotbal a volejbal a menší bazén.

Blíže podrobnosti a přihlášky: e-mail: zr@ymca.cz, <http://www.zr.ymca.cz>.

■ 11. 6. Setkání rodičů dětí v náhradní rodinné péči

YMCA – Živá rodina pořádá od 17.30 setkání rodičů dětí v pěstounské, adoptivní nebo poručnické péči. Půjde o neformální schůzku zájemců o případné další setkávání. Chceme založit společenství lidí, které spojují podobné problémy. Máme možnost zvát si odborníky, ale zejména chceme přispět k tomu, abyste se mohli vzájemně poznat a povzbudit. Místo setkání v Praze upřesníme podle počtu přihlášených zájemců, hlídání dětí nebude zajištěno.

Blíže podrobnosti a přihlášky: e-mail: zr@ymca.cz, <http://www.zr.ymca.cz>.

Chlumeck u Luže

Program letních poutí

■ 7. 7. Pouť k svátku Navštívení P. Marie

tzv. třešňová. Mše sv. v 8.00, 9.30 (hlavní celebrant Mons. Tomáš Holub), 11.00 hod. Přednáška s besedou Jana Špilara od 13.30 na téma: Netichá domácnost aneb domluvíme se (O komunikaci mezi manžely). 15.00 hod. sv. požehnání.

■ 18. 8. Pouť k svátku Nanebevzetí P. Marie

tzv. okurková. Mše sv. v 8.00, 9.30 (hlavní celebrant P. Josef Čunek SJ), 11.00 hod. (hlavní celebrant Petr Havlíček SJ), v 14.30 hod. sv. požehnání.

■ 8. 9. Pouť k svátku Narození P. Marie

tzv. švestková. Zároveň proběhne oslava třistaletého výročí od posvěcení poutního kostela. Mše sv. v 8.00, 9.30 (hlavní celebrant Mons. Josef Kajnek), 14.30 hod. s požehnáním, v 11.00 hod. přednáška Tomáše Petrálky.

■ 28. 9. Svatováclavská pouť

Mše sv. v 9.30 hod. (hlavní celebrant František Blaha SDB).

Turistická sezóna trvá do konce října, poutní chrám je otevřen od 10.00 do 17.00 hod. denně kromě pondělí. Přístup buď po schodišti nebo bezbariérově výtahem. Vstup k výtahu si otevřete pomocí čipu, který lze získat buď v Informačním centru Hamzovy odborné léčebny, nebo v Turistickém informačním centru Luže.

Týden kostelů Broumova

■ 2. června 10.00 zahajovací mše sv., kostel sv. Petra a Pavla v Broumově

■ 3. června 20.30–22.00 Nikodémova noc: duchovní program v kostele sv. Petra a Pavla

■ 4. června 16.00 Cesta do hlubin inkvizitorovy duše: přednáška Martina Rosenbauma; klášter Broumov – kreslárna; 19.00 Skladby a improvizace na gregoriánský chorál: koncert hudebního skladatele Petra Chalupského; klášterní kostel; 20.30–22.00 Nikodémova noc: duchovní program v kostele sv. Petra a Pavla

■ 5. června 19.00 Každodennost ženy 12. století: přednáška sestry Benedicty Hubnerové OP; klášter Broumov – kreslárna; 20.30–22.00 Nikodémova noc: duchovní program v kostele sv. Petra a Pavla

■ 6. června 10.00 Naše cesta k Bohu: přednáška P. Pavla Mayera OP; Centrum soc. služeb Naděje Broumov; 14.00–17.00 Den otevřených broumovských kostelů: kostel sv. Petra a Pavla, kostel sv. Václava v Broumově; 19.00 Arciopat Anastáz Opasek: přednáška P. Prokopa Siestrzonka OSB; klášter Broumov

– kreslárna; 20.30–22.00 Nikodémova noc: duchovní program v kostele sv. Petra a Pavla

■ 7. června 18.00 Koncert rodiny Beňových: hudebník a jáhen Vladimír Beňo s rodinou; kostel sv. Petra a Pavla; 20.30–22.00 Nikodémova noc: duchovní program v kostele sv. Petra a Pavla

■ 8. června 10.00–12.00 Den otevřených dveří: kostel sv. Petra a Pavla v Broumově, kostel sv. Václava v Broumově, kostel sv. Marie Magdaleny v Božanově, kostel Všech svatých v Heřmánkovicích, kostel sv. Jiří a Martina v Martínkovicích, kostel sv. Barbory v Otovicích, kostel sv. Jakuba Většího v Ruprechticích, kostel sv. Markéty v Šonově, kostel sv. Anny ve Vižňově, kostel Michaela ve Verněřovicích; 17.00 J. S. Bach a jeho obdivovatelé: varhanní koncert Aleše Noska; kostel sv. Michaela ve Verněřovicích

■ 9. června 10.00 závěrečná mše sv., kostel sv. Petra a Pavla

Misijní stan: 6.–8. 7. můžete navštívit na Mírovém náměstí v Broumově misijní stan, ve kterém bude ke zhlédnutí výstava seznamující s misijními aktivitami v odlehlých částech světa.

Letní tábory

Hledáte pro své děti smysluplnou náplň pro letní prázdninové dny? Chcete, aby je strávily ve skupině vrstevníků, zažily legraci a třeba se i něco naučily? Máme tu nabídku letních křesťanských táborů.

■ 10. 8.–17. 8. Chotěborky

Pro děti 1.–4. třída, cena 1200 Kč. Hlavní vedoucí Rostislav Vašíček: vasicro@seznam.cz, tel. 775 422 354.

■ 26. 7.–2. 8. Knířov

Pro děti 1.–5. třída, cena 1400 Kč. Informace: Anežka Polívková, agnespv@seznam.cz, tel. 733 691 571. Přihláška též na Katechetickém a pedagogickém centru Biskupství královéhradeckého v Novém Adalbertinu u paní Čiperové.

■ 29. 6.–13. 7. Dětský tábor „Vranice 2013“

Tábor pro děti od 1. do 9. třídy v oblíbené rekreační oblasti u Nových Hradů poblíž Litomyšle. Cena 2950 Kč. Malebné zákoutí u čistého potůčku je obklopeno borovými lesy, nedaleko „Toulovcovy maštale“. Většina dětí pochází z křesťanských rodin, ale vítáni jsou i jejich kamarádi. Jako inspirace nám letos poslouží kniha Karla Maye „Ve stínu pádišáha“. Kontakty: P. Pavel Mistr, Římskokatolická farnost – děkanství, Försterova 161/1, 566 01 Vysoké Mýto (tel. 465 420 983, 728 185 336, e-mail: rkfvmyto@tiscali.cz). Dotazy a informace: vedoucí tábora RNDr. Martin Novák, CSc., Moravská 41, 120 00 Praha 2, tel. 222 969 965 po 18. hodině.

CHARITNÍ LISTY

ZPRAVODAJ DIECÉZNÍ KATOLICKÉ CHARITY HRADEC KRÁLOVÉ

Charita otvírá Integrační centrum pro cizince v Hradci Králové

Informační činnost, poradenství, kurzy češtiny, multikulturní a vzdělávací akce jsou hlavní aktivity Integračního centra pro cizince v Královéhradeckém kraji, který v lednu 2013 zahájila Diecézní charita Hradec Králové. Projekt je spolufinancován z prostředků Evropské unie a jeho posláním je podpora integrace cizinců ze třetích zemí (tj. ze států mimo EU) na území našeho kraje do české většinové společnosti. „Centrum navazuje na dosavadní aktivity Diecézní charity Hradec Králové v oblasti integrace cizinců, které dále rozvíjíme a rozšiřujeme. V červnu centrum otevřeme v nových a větších prostorách objektu YMCA v Šafaříkově ulici,“ říká jeho vedoucí ing. Jan Kočí.

● Integrační centrum pro cizince Hradec Králové bude slavnostně otevřeno 27. 6. v nových prostorách v Šafaříkově ulici (budova YMCA – 4. patro). Foto: L. Kotek

Poradíme vám a naučíme vás česky

Centrum poskytuje sociální a právní poradenství především ohledně pobytu v ČR, zaměstnání, bydlení, sociálního systému, vzdělávání, zdravotní péče a pojištění nebo podmínek podnikání v ČR. „Informujeme cizince také o právních předpisech v oblasti cizinecké problematiky, pomáháme jim a doprovázíme je při jednáních s úřady, zaměstnavateli a u lékaře. Nabízíme jim i tlumočnické služby a zprostředkování kontaktů na další služby, zařízení a instituce,“ přibližuje ing. Kočí. Sociální poradenství poskytuje Integrační centrum pro cizince v rámci registrované sociální služby dle standardů kvality sociálních služeb ambulantní i terénní formou.

Kurzy češtiny pro cizince probíhají v Hradci Králové i v regionech. „Druhým rokem učíme češtinu zahraniční pracovníky firmy Sněžka v Náchodě. Nedávno jsme otevřeli jazykový kurz ve Dvoře Králové nad Labem pro vietnamskou komunitu a v Ledči nad Sázavou pro dělníky z Mongolska, kterým také poskytujeme poradenství a organizujeme volnočasové aktivity pro rodiče s dětmi. Kurz češtiny pro cizince nabízíme také v Trutnově,“ dodává ing. Kočí. Centrum spolupracuje také s dobrovolníky v oblasti doučování cizinců.

Nesedte doma a poznejte nové přátele

Integrační centrum pořádá multikulturní a vzdělávací akce ve spolupráci s cizinci, školami a dalšími organizacemi v regionu. V únoru zahájilo cyklus Etnokultura,

ve kterém se každý měsíc představuje konkrétní region, země nebo etnikum. V jeho prvním díle s názvem „Okolo Hradce“ se prezentovala česká kultura cizincům v hradeckém Adalbertinu 28. 2. 2013. Vystoupení folklórního souboru Kvítek i pohádka „Honza a tři zakleté princezny“, kterou připravil divadelní soubor Světáci, měly u publika velký ohlas. Nechyběl ani tanec, hudební vystoupení studentů češtiny a ochutnávka české kuchyně.

„Soubor Světáci vznikl spontánně letos v lednu a jeho členy jsou Češi a cizinci z našeho kraje. Hlavní role se v pohádce ujal profesionál, učitel literárně-dramatického oboru Divadla Jesličky, pan Jaroslav Pokorný. V červnu vystoupí Světáci s pohádkou na hradeckém festivalu Poznejme se navzájem,“ popisuje novou aktivitu centra Bc. Vladka Dobešová, koordinátorka integračních aktivit a lektorka výuky ČJ. Ve druhém díle cyklu Etnokultura se představila Latinská Amerika. „V dubnu jsme poodhalili tajemství Arménie, v květnu se představila Indie, v listopadu si určitě nenechte ujít multikulturní akci Setkání národů v Hradci Králové,“ doplňuje Bc. Vladka Dobešová.

Služby centra jsou bezplatné. Více na www.hk.caritas.cz.

Jana Karasová

Tento projekt je spolufinancován z prostředků Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí.

■ AKTUALITY

Den otevřených dveří Na Sioně

Kutná Hora: Dobročinný fond Philip Morris a Nadační fond Slunce pro všechny přispěl Středisku rané péče nemalou finanční částkou na realizaci vybudování a provozu dětského hřiště Na Sioně. Myšlenkou projektu bylo vytvoření hřiště jako místa setkávání pro klienty charitního centra, veřejnost a jejich děti.

Provoz hřiště byl zahájen před 2 lety. Otevřeno je od jara do podzimu ve všední dny 9–15 hod. v út a čt do 17 hod. Vstup do dvorku je ze střediska rané péče (sídlo Palackého nám. 320), vchod za rohem, ulice Na Sioně.

Všechny zveme **10. 6. od 9 do 17 hod. na Den otevřených dveří Střediska rané péče.** Můžete pobýt i se svými dětmi na dvorku, prohlédnout si středisko a dát si kávu nebo čaj.

Bc. Daniela Sršňová (red. upraveno)

Oslava druhých narozenin centra Holoubek

Holice: V pondělí 15. 4. oslavilo Rodinné a vzdělávací centrum Holoubek v Holicích své druhé narozeniny. Pro téměř osm desítek účastníků oslav byl nachystán bohatý program: loutkové divadlo, výtvarné techniky, hry, tombole a samozřejmě nemohl chybět ani narozeninový dort.

Rodinné a vzdělávací centrum Holoubek je jedním ze středisek Oblastní charity Pardubice a jeho služeb využívají rodiny z Holic i z širokého okolí. Po celý týden nabízí nejen dětem možnost účastnit se různých zájmových a vzdělávacích aktivit. Z široké nabídky jmenujme „Baby studio“ pro maminky s batolaty, program „Všechnálek“ určený dětem předškolního věku (bez přítomnosti rodičů), které nechodí do mateřské školy, a program „Už vím proč“, v němž se děti hrou a zábavnou formou seznamují s některými principy a zákony přírodních věd.

Přestavbou podkroví vloni v rámci Programu rozvoje venkova ČR vznikly nové prostory sloužící pro Montessori vzdělávání, jako školící místnost a při doučování dětí. Doučování, při němž pomáhají dobrovolníci, funguje zároveň jako prevence problémů ve škole. Od září zde také probíhá vzdělávací projekt MAMI, TATI, PEČUJ, PRACUJ CZ.1.04/3.4.04/76.00245, nejen pro rodiče vracějící se po rodičovské dovolené na trh práce, který je financován z ESF prostřednictvím OPLZZ a ze státního rozpočtu ČR.

Kromě pravidelného programu je velký zájem o tradiční jednorázové akce, především o Dětský den s dobrovolníky. Nezapomínáme ani na společné setkávání se seniory a navázali jsme spolupráci i s holickými dětskými domovy. Více informací na www.pardubice.charita.cz/holoubek.

Oblastní charita Hradec Králové pomáhá lidem dožít doma

Hradec Králové: Sestry z Charitní ošetrovatelské služby poskytují domácí zdravotní péči nemocným, žijícím v Hradci Králové a okolí. Dochází i k pacientům v konečné fázi onemocnění. Jejich častá přání, někdy i ta poslední, byla impulzem k vzniku Domácí hospicové péče. Lidé touží dožít své poslední dny ve svém milovaném domově a s milovanými lidmi.

Domácí hospicová péče je komplexní odborná péče o nemocného v jeho domácím prostředí, kdy léčba již nezabírá a příchod smrti se nezadržitelně blíží. Je založená na 24hodinové dostupnosti zdravotních sester a lékařů paliativní medicíny a na ordinaci ošetrovajícího lékaře. V případě zájmu je doplněná o pomoc pečovatelské služby, sociálního pracovníka, psychologa, duchovního a dobrovolníka. Aby bylo možné tuto službu nemocnému poskytnout, je nutná aktivní spoluúčast alespoň jednoho člena rodiny.

„Je důležité, aby člověk odcházel ze života v klidu a nejlépe v laskavém prostředí milující rodiny. Čas loučení je v některých rodinách i příležitostí k usmíření a odpuštění,“ říká Bc. Viera Ivanovová z Oblastní charity Hradec Králové. O službu lze požádat u praktického lékaře, nebo přímo u Domácí hospicové péče Hradec Králové, ul. Na Kropáčce 30/3. Více na tel. 775 442 405 a www.charitahk.cz.

(red. upraveno)

● Rodinné a vzdělávací centrum Holoubek v Holicích oslavilo v dubnu své druhé narozeniny.

● V areálu Domova sv. Josefa v Žirči u Dvora Králové nad Labem mají nově bylinkovou zahradu. Přijďte se podívat!

Bylinková zahrada v areálu Domova sv. Josefa

Žireč: V bývalém zahradnictví v areálu Domova sv. Josefa pro nemocné roztroušenou sklerózou se 14. 6. uskuteční slavnostní otevření nového projektu ukázkové bylinkové zahrady. Po mnoho let byl tento prostor málo a neefektivně využíván, a to byl hlavní důvod, proč jsme se rozhodli jej smysluplněji využít. Rádi bychom do areálu přilákali širokou veřejnost a nabídli ji další zajímavost ke zhlédnutí.

Úpravou bývalého zahradnictví je vytvořena další relaxační zóna pro naše klienty a nejen pro ně. První etapa projektu začala již loni, kdy byly vytvořeny a osazeny centrální ukázkové záhony se známými i méně známými bylinkami, dále byly vybudovány prodejní a zeleninové záhony. Zároveň jsme také vysadili více jak 20 stromů (i ovocných), které v budoucnu zajistí příjemný stín v horkých letních dnech. V 2. etapě, která se právě dokončuje, se vytvoří speciální vyvýšené pracovní stoly s pohodlným přístupem pro lidi na vozíku, protože tento prostor bude sloužit i těm našim klientům, kteří by chtěli trávit svůj volný čas aktivněji. Podle svých schopností se mohou zapojit do výsadby, přesazování, množení i sklizně rostlin. Pro relaxaci a odpočinek plánujeme vybudovat loubí zčásti porostlé rostlinami v prostoru stávajícího pařeniště nebo posezení u vodního prvku. Samozřejmostí je bezbariérový pohyb po celém areálu.

Tímto projektem chceme vytvořit další místo, kde by se mohli setkávat zdraví lidé s hendikepovanými. Pro návštěvníky našeho areálu tak přibude další místo, které bude rozhodně stát za prohlídku!

Ing. Dagmar Flosová (red. upraveno)

Cena Ď udělena

Hradec Králové: V úterý 7. 5. se konalo ve Studijní a vědecké knihovně v HK slavnostní vyhlášení výsledků regionálního kola „Ceny Ď v Královéhradeckém kraji 2013“. V konkurenci 16 nominovaných si cenu vítěze převzala ing. Viktorie Melicharová. Skvělá a báječná žena, s velkým srdcem, odhodláním a chutí pracovat pro druhé. Stála před 20 lety u zahájení činnosti Oblastní charity Hradec Králové, i u projektu, vytvořit pro sociálně slabé rodiny zázemí, kde mohou získat potřebné ošacení a obuv. Každým rokem vypomáhá s organizací Tříkrálové sbírky, je pravidelnou podporovatelkou Domova pro matky s dětmi a již několik let pomáhá pro toto zařízení organizovat ve své farnosti sbírku produktů na výrobu vánočního cukroví.

Cena Ď – poděkování mecenášům, sponzorům a dobrodincům, je letos udělována již po třinácté. Více na www.charitahk.cz.

(red. upraveno)

■ KALENDÁŘ NA ČERVEN

Výstava omalovaných kamínků

12. – 25. 6., Galerie Koruna Hradec Králové

Na výstavě najdete omalované kameny od výtvarníků a zajímavých osobností jako jsou Emma Srncová, Barbora Srncová, Lucie Rýdlová, Darja Čejková, Aleš Lamr a další. Letos proběhne také aukce 25. 6. v 19 hod. v Žižkových sadech, při které se budou dražit vystavované kamínky. Jde o třetí ročník benefiční akce Oblastní charity HK na podporu Střediska rané péče Sluníčko. Více na www.charitahk.cz.

Výstava fotografií: 20 let pomáháme lidem v nouzi

**7.–30. 6., kostel sv. Jana Křtitele
Dvůr Králové nad Labem**

putovní výstava fotografií a příběhů k 20. výročí charity v diecézi, více na www.dk.charita.cz

Poutní benefiční koncert Kamila Nývltová v kostele

**22. 6. v 18:00, kostel sv. Jana Křtitele
Dvůr Králové nad Labem**

zazní známé muzikálové skladby, v úvodu vystoupí vítěz pěvecké soutěže „Česko zpívá 2013“ Michal Horák, pořádá Farní charita Dvůr Králové nad Labem ve spolupráci s farností, vstupné dobrovolné, více na www.dk.charita.cz. Výtěžek akce bude věnován na zakoupení vzdělávacích pomůcek pro děti v náhradní rodinné péči.

■ NAPSALI NÁM...

Semilský festival Patříme k sobě

16. ročník festivalu Patříme k sobě v Semilech se letos konal ve dnech 16. –19. 4. Podkrkonošská společnost přátel dětí zdravotně postižených na něm přivítala více jak 350 účinkujících z různých zařízení sociální péče, domovů a stacionářů. Zajistit organizaci festivalu je obrovsky náročné a náš velký dík patří pořadatelům a také velkému množství sponzorů. Děti, mládež a dospělí se zdravotním postižením tančí, muzicírují, zpívají a hrají divadlo. Patronkou a konferenciérkou festivalu je již tradičně herečka Miriam Kantorková. Součástí festivalu bývá také každoroční výstava výtvarných a ručních prací účastníků festivalu v muzeu v Semilech. Pro klienty zúčastněných zařízení je vždy připraven bohatý doprovodný program.

Klienti našeho charitního Stacionáře sv. Františka v Rychnově nad Kněžnou nacvičili pro tato vystoupení dramaticko pohybové ztvárnění písně Ředitel autobusu. Jak se zpívá v písni od skupiny The Tap Tap z Jedličkova ústavu „že blbec je blbcem a zůstane“, a o tom, že kolo není kompenzační pomůcka. Domů jsme se vrátili obohaceni o setkání s kamarády, plni nových dojmů a zážitků. Za rok pojedeme určitě zase.

Za účastníky Jitka a Petra vychovatelky
z rychnovského Stacionáře sv. Františka

■ VZDĚLÁVÁNÍ

Přednáška na téma „Domácí hospicová péče“

Diskusní setkání pro veřejnost na uvedené téma pořádá **6. 6. od 17 hod.** Oblastní charita Hradec Králové v prostorách Studijní a vědecké knihovny v Hradci Králové. Přednáška se týká péče o nemocné, kteří chtějí poslední chvíle života trávit doma. Více na www.charitahk.cz.

Beseda na téma „Spravedlnost místo korupce“

„Korupci považují za jeden z nejvýznamnějších problémů dnešní společnosti, a to nejen z důvodu, že nás ročně stojí možná i více než 100 miliard korun. Vadí mi, když se na straně jedné škrtí na běžných občanech tisíce korun a na straně druhé tečou miliardy na různé poradenské, právní či IT pseudoslužby,“ uvádí senátor Libor Michálek ve svém webovém profilu.

A bude to právě Libor Michálek, kdo na besedě zaštitěné mottem „Spravedlnost místo korupce“ pohovoří v pondělí **17. 6. v 19 hod.** v Centru B. Martinů v Poličce. Host přednášky přijel na pozvání Oblastní charity Polička, která akci zaštiťuje. Více na <http://policka.charita.cz/>.

Štěpánka Dvořáková (red. upraveno)

Šikovné ruce pro hospic 2013 aneb lidé lidem

Oblastní charita Červený Kostelec srdečně zve šikovné děti a dospělé k účasti v soutěži, jejíž výtěžek podpoří péči v Hospici Anežky České. Soutěžíme opět o nejnápaditější vlastnoruční výrobek, a to ve dvou kategoriích: děti do 15 let a dospělí. V říjnu, ke Světovému dni hospicové a paliativní péče, bude z výrobků uspořádána prodejní výstava ve výstavní síni v Červeném Kostelci.

Výrobek do soutěže, prosím, pošlete opatřený štítkem se jménem, kategorií a kontaktem (adresou, e-mailem a tel.), abychom vás mohli včas pozvat na vernisáž a oznámit výsledky. Balíček s označením názvu soutěže můžete předávat **do 23. 9. 2013** osobně nebo poštou na adresu: Oblastní charita Červený Kostelec, ul. Manž. Burdychových 245, 549 41 Červený Kostelec.

Již nyní se těšíme na vernisáž výstavy a slavnostní koncert v Divadle J. Čížka (v Beránku) v Náchodě, kde budou výherci oceněni.

Soutěžící uveřejníme na webu www.hospic.cz, kde můžete sledovat průběh akce. Bude i letos výstava pestrá? Věříme, že ano a děkujeme za ochotu podpořit naše nemocné. Kontakt: Eva Wagenknechtová, tel. 491 610 330.

Oblastní charita Hradec Králové vyhlásila

3. ročník výtvarné soutěže na téma

„Ženy v našich srdcích“

pro děti a mládež do 15 let

Malujte na čtvereček A4 nebo A3, použijte pastelky, voskovky, tempéry atd. Výtvarná díla posílejte poštou, popř. předejte osobně v kanceláři Oblastní charity, Komenského 266, Hradec Králové. Označte je v pravém dolním rohu rubové strany štítkem se jménem autora, uveďte věk, kontaktní e-mail nebo telefon. **Uzávěrka soutěže je 10. 7. 2013.** Nejlepší odměníme pěknými cenami. Vernisáž výstavy, zábavný program a předání cen se uskuteční 23. 9. v prostorách Krajského úřadu Královéhradeckého kraje.

Více na www.charitahk.cz.

Svatovojtěšská pouť na Libici

● Přivítání

● Přímluvy

● Koncelabrace

● Modlitební průvod na slavníkovské hradiště

● O hudební doprovod se postaral sbor z Holic

● Závěrečné požehnání (6x foto: Hana Francáková)

Mše svatá na svátek sv. Jana Nepomuckého

● Sv. Jan Nepomucký v průčelí vchodu do areálu bývalého kněžského semináře, kde se uskutečnila slavnostní mše svatá.

● Úvodní modlitba

● Čtení z Písma

● Během oslav svátku sv. Jana Nepomuckého sloužil biskup Jan Voštal mši svatou pod širým nebem

● Zaplněné nádvoří před bývalým seminárním kostelem

● Litanie k Panně Marii